

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

III. Quod religiosus magni facere debeat suam Vocationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

quarere, & non quietem. Vnde enim tibi constat hoc illudè exercitium salutis & non exitio futurum? Vnde scis te in loco quem delegisti tentationum expertem fore? Quare seruus prudens consultius expectat, donec à Domino intelligat, vbi & quo in genere debeat suam collocare industriam. Et quamuis aliquando cogitet, hoc illudè officium sibi salutare futurum, tamen non flagitat illud sibi committi, quia nescit an ad illud præstandum sit idoneus. Superioris siquidem non autem subditi est iudicare, sit nec ne idoneus. Non satis est officium esse bonum & salutare tibi, sed præterea opus est vt tu sis bonus & aptus ad gerendum officium.

*Quod religiosus magnifacere debeat
suam vocationem.*

CAPVT III.

DOMINE, plus æquo insipiens & vecors forem, si meam vocationem nihili facerem, quam non ambigo inter cælestia dona ab immensa tua clementia profecta, numerandam; nimis quoque
ingra,

ingratus existerem, si diuinæ maiestati tuæ non continenter agerem gratias, quod citra omne meritum meum dignata sit misericordes oculos suos in me conuertere, & inter tot hominum myriades me in sanctam religiosorum familiam adsciscere. Ita prorsus est fili, magni debes vocationem tuam facere, non solum quia meum donum est, verum etiam quia illud consecutus es, cum non promeruisses, immò cum peruersis antea vitæ moribus iram diuinam prouocasses. Si verò nihili tam singulare amorisque plenissimum beneficium pendas, præter poenam, quæ tantæ ingratitude debetur, dignum reddis te, ut omnibus donis & gratiis tibi collatis spolieris. Indignus beneficio est, qui illud aut beneficij loco non agnoscit, aut respuit.

AD HÆC, cum certum & indubitatum sit inter res quas habes, nihil preciosius esse anima, & inter negotia maximi ponderis, quæ tractas esse illud, de eiusdem animæ salute, liquidò consequetur in summo precio habendam vocationem eam, cuius beneficio ad salutem illam peruenitur. Ille autem magno in precio vocationem suam habet, qui illam amat, & intimo affectu admira-

tur & complectitur. Neq; id satis est, (nam ingrati nomen non effugit, qui licet magni beneficium faciat, tamen obliuiscitur benefactoris) sed ad cauendam ingrati animi notam, opus est corde, lingua, & factis gratiam rependere.

Si deinde consideres, vnde te vocarim, iniuriam tibi faceres, si tantum beneficium floccifaceres. Euocando enim te ex mundo, ab intricato & periculoso te vindicaui labyrintho, in cuius ambages, quo quis longius se immiserit, hoc exitum sibi magis intercludit. Videmus siquidem miseros huius mundi amatores, alios vel modico ambitionis & vanæ gloriæ fumo afflatos, haud secus aspirare & decurrere ad honores & dignitates; quàm si à furiis infernalibus exagitarentur. Quoties hic fumus in eos tendit efferuntur animo & insolescunt, quoties verò recedit deiiciuntur & mœrent. Cum tamen hic fumus, non aliud quàm sectatorum suorum oculos lacrymis, mentem autem mera amaritudine compleat. Alij voluptatum carnalium viam ingressi, in tantam dementiam se præcipites agunt, vt nihil pensi habeant vitæ, animæ, summiq; & veri boni sui, quod Deus est, iacturam facere, quo fluxa vilissimæ carnis illecebra
per-

perfruantur. Carnalis homo nullam rerum
 diuinarum vel notitiam habet, vel gustum,
 & ideo reo facilè solet eas cum breui sensu-
 um voluptatula commutare. Mirum non
 est cæcum falli. Alij non inuenientes exi-
 tum viæ honorum, humanæq; existimatio-
 nis, si voti compotes non fiant, ira inflam-
 mati belluis ferociores euadunt; nam vt
 minimam vlciscantur iniuriam in mutuas
 irruunt cædes, totasque euertunt familias
 & ciuitates. Quisquis crudelis est in ani-
 mam suam, crudelis est & in alios: nemo
 enim nocet proximo, qui non prius noceat
 sibi. Alij matrimonij iugo oppressi sic an-
 guntur, vt mori potius optent, quàm inter
 molestias vxorias, filiorumque & domesti-
 cæ rei curas vitam longius prorogare. In-
 faustam electionem, similis responder exitus.
 Alij in labyrintho oberrant, sed astricti
 catena aurea, hoc est huius mundi opibus,
 quibus noctu diuque vilium mancipiorum
 instar torquentur. Constrictū teneri maxi-
 mum malum est, non item teneri aut fune,
 aut serico filo, aut auro. Fatuus est, qui affe-
 ctum omnem defigit in res, quæ in vita
 molestiam, & in morte dolorem conciliat.
 Diuitiæ quæ cum amore possidentur, cum
 dolore deseruntur.

B ;

Ampli

Amplius noris fili, mundum, ex quo te extraxi, esse scholam, in qua pluris fiunt humanæ leges ab hominibus passionibus deditis conditæ, quàm diuinæ. In ea enim docetur maiori in precio habenda bona caduca & fluxa quæ cum morte intereunt, quàm quæ in alteram vitam nos comitantur, nunquam intermorfutura. In ea, quò quis turpius hallucinatur & delinquit, hòc ad delinquendum pronior est, & delicti gravitatem minus agnoscit. In eadem pij & virtute præditi irridentur, scelerati verè & improbi laudantur, ac proinde inferno deterior est, in quo impij omnes vituperantur & puniuntur.

I A M si expendas, quo loco te collocarim, multas inuenies causas, pro vocationis tuæ beneficio mihi referendi gratias. Collocavi te in statu religioso, hoc est, in domo mea, cuius fundamenta cum in humilitate iacta sint, omnes eius incolæ, propter notitiam quam de sua imbecillitate & vilitate habent, gaudent contemptu sui, maluntq; latere, quàm cognosci, reprehendi quàm laudari. Iniurias illatas non vindicant, sed libenter condonant. Ibi in summa pace, & tranquillitate viuitur, ibi meum & tuum, hoc est omnium dissensionum origo & fons, lo-

CUR

eum non habet. Omnes in commune laborant, mutuaq; conferunt auxilia, qui plus potest, plus facit. alter alteri ministrat, & oēs Deo. Ibi multitudo est sine confusione, nationum morumq; varietas sine opinionum diffensione; functiones eo ordine distributæ ut vna non turbet alteram, & tamen omnes ad diuinæ maiestatis gloriam pro salutæ animæ destinatæ.

Huius domus custodes sunt terne sorores fide, & summo amoris vinculo inter se coniunctæ, quarum munus est tueri eius inhabitatores ab omnibus vitæ præsentis calamitatibus, & hostium tam visibilium quàm inuisibilium incurfibus. Paupertas quidem voluntaria liberat religiosum ab omni conquirendarum, conseruandarū, augendarūq; opum terrenarum molestia, quæ sic solent diuitum corda pungere, ut ne momentum quidem quietis eis relinquāt. Castitas verò eosdem immunes reddit ab infinitis cupiditatibus carnis, cuius tyrannis voluptatum carnaliū illecta blandimentis sæpe eo vsq; augetur, ut animam ratione sub iugum libidinis suæ redacta, merum faciat esse mancipium. Obedientia deniq; eximit religiosum periculis, in quæ se coniciunt illi, qui fastu quodā omnia suo iudicio & arbitrato age-

B

re, re-

re, repudiatis aliorum consiliis, volunt, & ita se in dæmonis Domini sui, qui omnis superbix auctor est, laqueos induunt. Qui virtutis præsidio septus est, ei nec in terra securitas, nec in cælo præmium deest.

DE NIQVE intellige fili religionis scholam è diametro pugnare cum schola mundi. In illa enim ratio colendi DEI traditur per obseruationem diuinorum tam præceptorum, quam consiliorum. In illa breuissima, securissimaque ostenditur via, qua finem, ad quem conditus es, assequare. In eadem panduntur fraudes & laquei à Satana ad irretiendas animas & in inferni barathrum præcipitandas collocati. Huius ego scholæ supremus sum Magister & Rector, qui omnibus per internas inspirationes semitam perfectionis demonstro. In auditoribus scholæ huius informandis nullum seruo personarum discrimen. Nam non habeo potiore nobilis rationem, quàm ignobilis, diuitis, quàm pauperis, quamuis maiore amore complector eos, qui practicè operibus ipsis declarant, quàm probè humilitatis, mansuetudinis, obedientix cæterarumque virtutum perceperint lectiones, quas cum vitæ exemplo, dum inter vos vixi, exposui, tum post discessum

meum

meum Euangelistis meis, qui eas fideliter descriperunt, dictavi. Bonus discipulus non est, qui non conatur imitari Magistrum.

Quantopere Deum offendat religiosus, qui parui facit vocationem suam & religionem.

CAPVT IV.

QUOCVNQVE me verto, Domine, causas timendi inuenio. Si enim perpendam beneficium vocationis ad religionē, deprehendo tam nobile esse & eximium, vt imparem prorsus me fatear reddendis pro eo gratiis. Si in me oculos conuertam, tantam virium imbecillitatem & inertiam offendendo, vt vehementer metuum, ne ingrati animi labem incurram. Deinde maiestatis tuæ magnitudo me pudefacit, tanta enim est, vt illi fieri satis non possit, nisi infinito quodam amore & cultu tui, quantum præstare ego neque possum, neque valeo. Quis ergò non extimescat? Non dubium est, fili, beneficio singulari te affectum, quando te ex procelloso mundi Oceano ereptum in tranquillum religionis portum transtuli. Certum quoque est ex beneficio

B s

nasci